

ACTE D'HOMENATGE AL PROFESSORAT DE LA FACULTAT DE LLETRES QUE ES JUBILA EL CURS 2017-2018

14 de juny de 2018

Gràcies... gràcies... moltes gràcies! Una de les coses agraïdes que té el fet d'ocupar un càrrec institucional com és el de rector és poder donar les gràcies, poder expressar l'elogi més sincer i el reconeixement a les professores i els professors que heu dedicat la vostra vida a fer gran aquesta Universitat.

El meu sentiment no és només d'elogi i de reconeixement, sinó també d'admiració i de gratitud. Sentiment compartit per moltes persones: els professors que s'han iniciat acadèmicament amb vosaltres i els molts estudiants que heu contribuït a convertir en persones durant tots aquest anys.

El simple fet de dedicar tota la vida a una institució ja és per si sol un acte d'admiració. Però si aquesta vida s'ha dedicat amb plenitud a l'educació, l'admiració s'engrandeix. Fet que queda més que demostrat per la quantitat de gent que ens acompanya.

Diu Joan Manel del Pozo en el seu *Educacionari*: “*Educar és oferir models personals dignes d'imitació. Perquè es possible educar sense ensenyar, amb un grau baix de riquesa pedagògica, però no és possible ensenyar sense educar. La bona educació inclou un bon ensenyament.*”

I és que més que professores i professors heu estat mestres. Mestre és un terme més profund i emotiu que professor. El mestre deixa empremta en els seus estudiants.

Andy Rooney va ser un periodista americà de la CBS, corresponsal de guerra i una de les primeres persones que va entrar als camps de concentració a l'acabament de la guerra, i va explicar al món què veia i sentia. Andy Rooney també diu *“La majoria de nosaltres no tenim més de cinc o sis persones que ens recorden. Els mestres tenen milers de persones que els recorden i que els recordaran durant tota la vida.”*

Sempre és gratificant retrobar-te al cap de temps un estudiant, un estudiant que se t'acosta per donar-te les gràcies. Segur que us hi heu trobat en més d'una ocasió.

La docència és l'àrea més important d'una societat. Què seríem com a societat sense educació, sense l'exercici d'ensenyar i d'aprendre que es dona entre mestre i alumne? Seríem una societat que no evoluciona.

I malgrat això, en els darrers anys hem viscut una retallada sobtada de les condicions laborals dels professors, un augment de les dedicacions, una congelació de les plantilles i la consegüent i preocupant manca de relleu generacional.

Però la Universitat ha superat la crisi. Sí, m'atreveixo a aventurar que estem sortint de la crisi! Enguany a la UdG estem consolidant 20 agregats interins, farem 6 promocions a catedràtic i traurem 8 noves places de lector. Hem negociat i aconseguit que tota la docència estigui present en el pla docent: un increment de 900 crèdits. I això, com es fa sense incrementar les dedicacions del PDI? Doncs negociant i aconseguint recuperar els 1.470 efectius a temps complet, xifra que havíem assolit en els millors moments com a Universitat i que havíem perdut en els darrers anys. Això ens ha de permetre encetar una etapa d'incorporació de talent.

L'educació sempre triomfarà i res no aconseguirà debilitar la nostra vocació, com a mestres, de treure el millor dels nostres estudiants.

Vosaltres ja heu acomplert la vostra missió, heu donat el millor de vosaltres a la Universitat. Però la Universitat encara us necessita, per això us demano que continueu vinculats a la Universitat, que us feu de l'Associació Seguim Fent UdG, que valoreu la possibilitat de ser professor emèrit.

I vull acabar amb quatre fragments de l'estimat i recordat Carles Capdevila, de la seva *Carta d'agraïment als bons mestres artesans*:

“Estimades i estimats mestres:

Gràcies per la vostra vocació artesana, la de fer les coses ben fetes pel gust de fer-les ben fetes.

Per entendre que la vostra feina no acaba quan ho heu explicat, sinó quan ho han entès.

Per no desanimar-vos per més motius que tingueu, sabent que la vostra missió és massa important per permetre-us el luxe d'abaixar la guàrdia.”

En nom de la Universitat de Girona, que sempre us estarà agraïda, que sempre serà casa vostra, gràcies, gràcies, moltes gràcies!

Quim Salvi

Rector

Girona, 14 de juny de 2018